

DECIZIA nr. 394/02.06.2015
privind soluționarea contestației formulate de
societatea **XXX**,
înregistrată la D.G.R.F.P. București sub nr. XX/20.03.2015

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații a fost sesizată de către Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți din cadrul D.G.R.F.P.B. cu privire la contestația formulată de XXX, cu sediul în Polonia, formulată prin doamna XXX, reprezentantă a societății XXX.

Obiectul contestației, remisă prin poștă la 07.01.2014 și înregistrată la organul fiscal sub nr. XX/08.01.2014, îl constituie decizia de rambursare a TVA pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr. XX/09.12.2013, comunicată prin poștă cu confirmare de primire în data de 19.12.2013, prin care s-a respins la rambursare TVA în sumă de X lei, din care societatea contestă suma de **X lei**.

Având în vedere dispozițiile art. 23 alin. (2) din Directiva 2008/9/CE din data de 12 februarie 2008 și constatând că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 alin. (1), art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. b) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze contestația formulată de societatea XXX

În ceea ce privește îndeplinirea condițiilor de procedură se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, prin Serviciul soluționare contestații, se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației formulate de societatea XXX din Polonia, în condițiile în care aceasta nu a respectat dispozițiile obligatorii ale art. 206 alin. (1) lit. e) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

În fapt, contestația care vizează Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr. XX/09.12.2013, emisă de Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți, a fost formulată și semnată de către doamna XXX – angajat al societății XXX. Din procura notarială datată 04.06.2013, reiese că societatea nerezidentă XXX l-a împuternicit pe domnul XXX, angajat al XXX să reprezinte societatea în ceea ce privește procedurile legate de rambursarea TVA. Din procură rezultă că reprezentantul este autorizat să opereze o selecție a documentelor prezentate și să retragă actele neconforme, precum și cele care nu pot face obiectul unei cereri de rambursare, fără ca din conținutul procurii să reiasă că societatea XXX prin angajatul XXX este împuternicit să formuleze contestație împotriva deciziei prin care s-a soluționat cererea de rambursare.

Prin adresa nr. XX/30.03.2015 (comunicată prin poștă sub semnătură și confirmată de primire în data de 09.04.2015), contestatarii i-a fost solicitat să anexeze împuternicirea/procura notarială în original/copie legalizată în limba română din care să reiasă că societatea XXX, reprezentată prin doamna XXX, este împuternicită de către XXX să o reprezinte pentru formularea și semnarea contestației.

Contestatarul nu a dat curs solicitării Serviciului soluționare contestații de a prezenta împuternicirea/procura notarială în original/copie legalizată în limba română.

În drept, potrivit dispozițiilor art. 18, art. 205, art. 206, art. 213 alin. și art. 217 alin. din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

„**Art. 18 Împuternicirii - (1)** În relațiile cu organul fiscal contribuabilul poate fi reprezentat printr-un împuternicit. Conținutul și limitele reprezentării sunt cele cuprinse în împuternicire sau stabilite de lege, după caz. Desemnarea unui împuternicit nu îl împiedică pe contribuabil să îndeplinească personal obligațiile fiscale, chiar dacă nu a procedat la revocarea împuternicirii potrivit alin. (2).”

“**Art. 205 - (2)** Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezată în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.”

“**Art. 206 - (1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:**

a) datele de identificare a contestatorului;
b) obiectul contestației;
c) motivele de fapt și de drept;
d) dovezile pe care se întemeiază;
e) semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia, precum și ștampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii.”

„**Art. 213. - (5) Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei**”.

„**Art. 217. - (1)** Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei”.

Totodată, conform prevederilor art. 23 alin. (2) din Directiva 2008/9/CE din data de 12 februarie 2008:

“Contestațiile împotriva unor asemenea respingeri pot fi depuse la autoritățile competente din statele membre, în aceleași condiții de formă, cât și privind limita de timp care reglementează și cererile de restituire depuse de persoanele plătitoare de impozit stabilite în același stat.”

De asemenea, pct. 2.3, 9.3 și 9.4 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 2906/2014 precizează:

„**2.3. În situația în care contestația nu îndeplinește cerințele care privesc depunerea în original a împuternicirii sau în copie legalizată, semnătura, precum și ștampilarea acesteia, organele de soluționare competente vor solicita contestatorului, printr-o scrisoare recomandată cu confirmare de primire, ca în termen de 5 zile de la comunicare să îndeplinească aceste cerințe. În caz contrar, contestația va fi respinsă, fără a se mai antama fondul cauzei.**”

„**9.3. Organul de soluționare competent va verifica existența excepțiilor de procedură și, mai apoi, a celor de fond, înainte de a proceda la soluționarea pe fond a contestației.**”

„**9.4. În soluționarea contestațiilor, excepțiile de procedură și de fond pot fi următoarele: excepția de nerespectare a termenului de depunere a contestației, excepția de necompetență a organului care a încheiat actul contestat, excepția lipsei semnăturii sau a ștampilei de pe contestație, excepția lipsei de interes, excepția lipsei de calitate procesuală, excepția reverificării aceleiași perioade și aceluiași tip de obligație bugetară, prescripția, puterea de lucru judecat etc.”**

Având în vedere cele precizate, se reține că, deși prin adresa nr. XX/30.03.2015 (transmisă prin poștă și confirmată de primire în 09.04.2015), societatea a fost înștiințată și i s-a acordat un termen pentru a se conforma, aceasta nu a respectat condițiile de procedură impuse de art. 206 alin (1) lit. e) din O.G. nr. 92/2003 privind

Codul de procedură fiscală, republicată, respectiv **nu a depus, împuternicirea/procura notarială în original/copie legalizată în limba română din care să reiasă mandatul dat reprezentantului societății XXX pentru formularea și introducerea contestației**, astfel că Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, prin Serviciul soluționare contestații, nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei.

Prin urmare, având în vedere cerințele procedurale referitoare la dovada calității de împuternicit a contestatarei, persoană juridică, expres prevăzute de art. 206 alin.(1) lit. e) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, organul de soluționare nu poate proceda la soluționarea pe fond a cauzei, urmând să respingă contestația pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale.

Pentru considerentele arătate și în temeiul dispozițiilor art. 18 alin. (1), art. 205 alin. (2), art. 206 alin. (1) lit. e), art. 213 alin.(5) și art. 217 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și pct. 2.3., 9.3. și 9.4. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală aprobate prin Ordinul Presedintelui A.N.A.F. nr. 2906/2014

DECIDE

Respinge contestația formulată de societatea **XXX** împotriva Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr. XX/09.12.2013, emisă de Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.